

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/302/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613203348
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8613203348.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Z. J., I., E. 8, T., O.: XX XXX XXX, proti žalovanému: D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného W., H. XX, J., O.: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 362,24 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 7C 164/2013-54 zo 20.3.2014, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 171,24 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 17.2.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a že právo na náhradu trov konania nemá ani vedľajší účastník.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby žalobcom vo výške 171,24 eura s príslušenstvom. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v uvedenej časti a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 171,24 eura s príslušenstvom. V časti zaplatenia náhrady škody vo výške 191,- eura s príslušenstvom súd žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom. Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu bol výsledkom dohody účastníkov kúpnej zmluvy / právneho úkonu / a nie protiprávneho úkonu žalovaného. Podľa názoru súdu žalobca len určitým spôsobom modifikoval predtým uplatňovanú zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody na skutočnú škodu, pričom opäť nezohľadňuje intenzitu porušenia povinností spotrebiteľom (dobu zostávajúcej viazanosti). Škoda na strane žalobcu nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou mobilného telefónu. V takomto prípade by išlo opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, lebo by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aká skutočná škoda mu vznikla, a preto nie je naplnená ani príčinná súvislosť ako ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na približne rovnaký pomer úspechu a neúspechu súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vedľajší účastník I. uplatnil pomernú náhradu trov konania podľa úspechu žalovaného, preto ani vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku, a to len proti výroku, ktorým nebola priznaná náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Mal za to, že jeho vstup do konania bol rozhodujúcou skutočnosťou pre pomerný úspech žalovaného v predmetnom konaní, ktorá viedla súd k zamietnutiu nároku žalobcu z titulu náhrady škody vo výške 191 Eur a k priznaniu len časti žalovanej sumy. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli vstupom do predmetného konania účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý výrok zmeniť a priznať mu náhradu trov konania s poukazom na jeho úspech.

Odvolací súd preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je opodstatnené.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na posúdení pomerného úspechu žalobcu a žalovaného (§ 142 ods. 2 O.s.p.), ktorý je následne premietnutý aj do pomerného úspechu vedľajšieho účastníka.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 13.2.2014 uviedol, že do konania vstúpil na podporu spotrebiteľa. Poukázal na to, žaloba je nedôvodná v časti zaplattenia náhrady škody vo výške 191 Eur. Navrhol žalobu v časti, v ktorej žalobca zmenil nárok zo zmluvnej pokuty na nárok na zaplattenie náhrady škody spolu vo výške 191 Eur, zamietnuť. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka evidentne súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu a, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7 MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania....., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011). Ide síce o problém zavinenia konania, ale niet dôvodu popierať tento sankčný aspekt aj pri viac-menej svojvoľnom podávaní návrhov na priznanie nedovoleného plnenia.

Navrhovateľom sa domáhal zaplattenia istiny vo výške 171,24 Eur titulom neuhradených faktúr za poskytnuté služby a zaplattenia sumy vo výške 191 Eur titulom náhrady škody. K uvedenému mal preto súd prvého stupňa pristúpiť tak, že uplatnené nároky sú samostatne žalovateľnými nárokmi

(porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012). Odvolacie námietky vedľajšieho účastníka sú preto opodstatnené.

Súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a tým sa zisťovania výšky trov ani nedotkol. Odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu opätovne rozhodnúť o trovách konania vedľajšieho účastníka.

V konečnom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.